Paa Hamars Ruiner.

(A. O. Vinje.)

Allegretto grazioso.

p

1. Vi staa og syn - ge paa Ha-mars Grav, hvor Nes-len gror un-der
He - de - mar - ken er li - ke rik med Blomsterkrand - se kring
en - no rin - ger sig A - kers Vik saa væn, som no - gen er

p *segue*

Fo - ten, selv Min - ne - stei - nen er bro - ten af og Al - ting rub - bet med
Pan - den, og Mjø - sen smi - ler i hver - ei Vik, som för den gjor - de mod
fun - nen, og Vang og Stan - ge dei lig - ge lik eit El - skovs Smil i - kring

pp dolce

Ro - ten. At Stor - hed her var svun - det hen ei No - gen drøy - me
Stran - den. Og Fur - nes-fjor-dens Leik og Lag vi sjaa men kan ei
Mun - nen. Og up fra Mjø - sens dy - be Grund sig ha - ver Hel - ga -

pp dolce

Ped. * *segue*

cresc.

skul - de, hvis Kir - kens Bo - gar ei stod i - gjen, som
skjel - dre; den lig ger end den Dag i Dag som
öy - a; den er saa rik, den er saa rund, den

cresc.

f ff

Kjæmpens Kno - kar af Mul - de, som Kjæmpens Kno - kar af Mul - de.
Drik - ke - hor - net til Vel - dre, som Drik - ke - hor - net til Vel - dre.
er som Bar - men paa Möy - a, den er som Bar - men paa Möy - a.

f p

1. 2. p 3.

2. Men
3. Og

pp pp